

IEDEREEN IN ZACH KINGS FAMILIE HEEFT EEN MAGISCHE GAVE:

Zijn vader kan de tijd terugdraaien, zijn zus kan onzichtbaar worden en zijn moeder kan gewone spullen veranderen in hele bijzondere objecten. Maar de elfjarige Zach is er nog niet achter gekomen wat zijn magische gave is en hij raakt ongerust.

Het lijkt erop dat hij als enige in zijn familie is overgeslagen...

Daarom wordt hij naar een gewone middelbare school gestuurd en daar ontdekt hij al snel dat het ook leuk is om 'normaal' te zijn. Zo raakt hij bevriend met Aaron, die hilarische video's maakt, en raakt hij aan de praat met Rachel, het knapste meisje van de school.

Juist als Zach het niet meer verwacht, ontdekt hij ineens zijn magische gave! Die maakt hem in één klap populair, maar pestkop Tricia is daar niet van gediend. Ze beraamt een plan om hem een lesje te leren.

En dan heeft Zach meer dan alleen zijn magie nodig om zich uit de nesten te kunnen werken...

Download de
Gratis app

(ZACH KING: MY MAGICAL LIFE)
IN DE APP STORE OF PLAY STORE.
SCAN DE ILLUSTRATIES IN DIT BOEK
EN ZIE HOE ZE TOT LEVEN KOMEN...

ZACH KING

MIJN MAGISCHE LEVEN

Illustraties van
BEVERLY ARCE

ZACH

KING

MIJN MAGISCHE LEVEN

Vertaald door Edward van de Vendel

kluitman

Dit boek is opgedragen aan mijn fantastische vrouw Rachel.
Voor mijn familie, mijn fans en mijn toekomstige kinderen.

Zach

ZACH'S KONINKRIJK

1X

lol

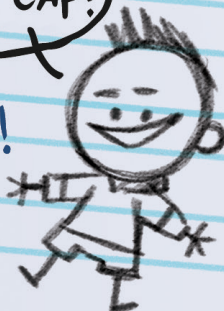
ZACH KING:
- 11 JAAR
- 1 ZUSJE
- HEEFT MAGIE!?!

ZACH

WAAR IS
MYN CAP?

Wow!
GOED
GETEKEND!

AARON

- Gek op Michael de Kat

- Is de officiële "Cameraman"

LEUK!

- Is 12 jaar

= AARON =

SMERIG
↓

Pudding

Waarom houden
alle dieren altijd van jou?

- omdat ik

GEWELDIG ben!

Jahoor

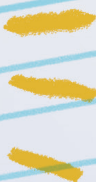
Michael de kat
- Helemaal perfect
- Heeft hoogtevrees

schattig ↪

Michael

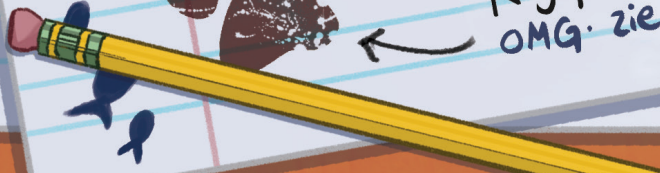
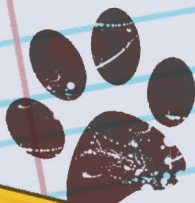
FANTASTISCH!

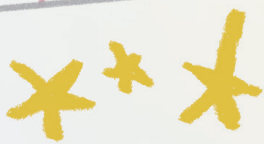
GEWELDIG!

Super!

Prachtig!

Kijk! Zijn handteken
OMG. zie zijn teentjes!

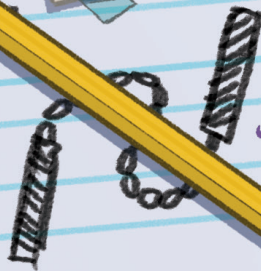
RACHEL HOLM

- 11 jaar
- Gek op rodeoïden
- woonde eerst in Wyoming
- KARATE!!!

Mooi!

Dank
je wel!

"Er zit een
Slang in
mijn laars"

Tricia Stands

- Gemeen
- Populair?! (hoezo?)
- Gek op aandacht

VIES

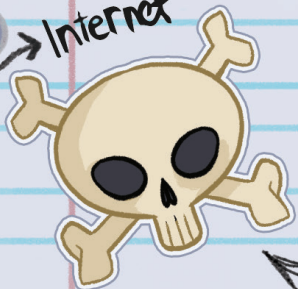

Geloof je
het zelf?

hoe kom
je aan
die
stickers?

Internet

- Is 11 jaar

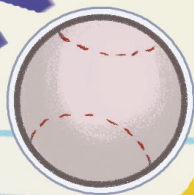

Perfect

MENEER. McGillicuddy

- Gek op honkbal
- BEST chagrijnig

HOY HET
NETJES HIER!

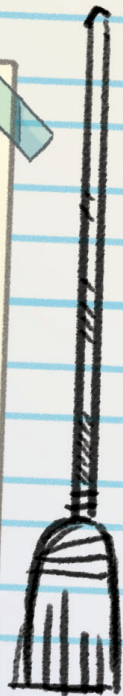
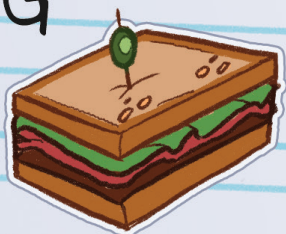
de ConciërGe
(meneer McGillicuddy)

- eet ELKE DAG
een broodje

echt? ↗

JA!
(nu heb ik honger)

*IK OOK!

Heb je straf gekregen omdat je deze foto hebt genomen?

Rector Riggs

- Rector van Horaa Greeley
- beetje eng (misschien gauw met pensioen?)
- Draagt mooie truien

RECTOR RIGGS

(de baas)

mmm!

ze zeggen dat hij gek is op boten

De Kings (Zachs gezin)

Mama heeft
een magische ring

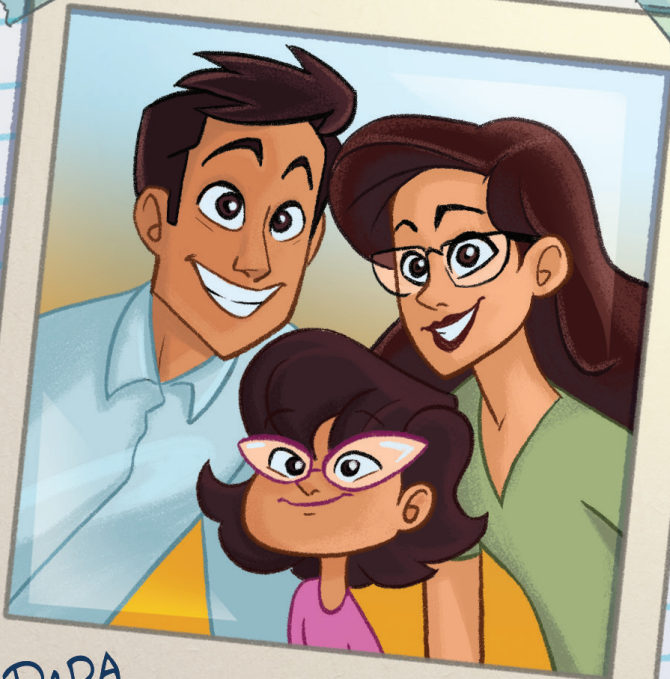

Papa heeft
een magisch
horloge

Grappig →

→ slim

PAPA

Sophie

Mama

Sophie is
Zachs
kleine
zusje

Sophie heeft
een magische bril

 HET AVONTUUR BEGINT...

HOOFDSTUK 1

‘Alsjeblieft, nog één keer?’

Zach King zat op een draaistoel en boog zich over een verzameling huishoudelijke voorwerpen die, zo leek het, allemaal heel gewoon waren – een jojo met lichtjes, een oude paraplu, een rolmaat van zeven meter, een stelletje dobbelstenen van stof en een sneeuwhuisje uit San Francisco. Zach vóélde gewoon dat een van die dingen zijn magische voorwerp moest zijn. Hij veegde het zwarte haar uit zijn ogen en keek omhoog naar zijn leraar, die toevallig ook zijn vader was. Ze waren in de kelder van hun huis. De Kings woonden aan het einde van een eigen

weg, in een rood-wit landhuis dat er heel gewoon uitzag, met een lange overwoekerde oprit met grind. Hun huis lag niet echt verstopt, maar als je het wilde bereiken, moest je wel weten waar je moest kijken.

De benedenverdieping was door de ouders van Zach omgebouwd tot klaslokaal voor hem en zijn jongere zusje Sophie. Hun gezin was anders dan andere gezinnen – en het was niet de bedoeling dat Zach en Sophie gewone kinderen zouden worden. De Kings bezaten magie. Dat gold voor hun hele familie – van Zachs vader en moeder tot zijn tantes, ooms, neefjes en nichtjes. Iedereen had een eigen magische kracht, zo leek het, behalve Zach. Hij was al elf en wat hij ook probeerde, elke dag weer, hij had nog steeds zijn magische voorwerp niet gevonden, het ding waarmee zijn magische krachten vrij zouden komen.

Zach keek door het glas van de schuifdeur naar de achtertuin. Hij zag dat zijn moeder picknicktafels klaarzette, voor de grote familiereünie van morgen. Zach was vastbesloten om zijn magie te vinden voordat de hele familie er was.

‘Ik weet het niet.’ Meneer King staarde naar zijn ouderwetse polshorloge, een bronzen klokje met in het midden een verschoten inscriptie van een adelaar. Dit was

het magische voorwerp van zijn vader. Met dat horloge kon hij de tijd terugdraaien. ‘Misschien moeten we er voor vandaag mee ophouden. Ik heb je moeder beloofd dat ik zou helpen met de voorbereidingen voor het feest.’

‘Pap, kom op,’ smeekte Zach. ‘Nog één keer proberen, dat is alles.’

‘Goed dan,’ zei meneer King, ‘één keertje kan nog wel.’

Meneer King fronste zijn wenkbrauwen en draaide voorzichtig aan de wijzerplaat van zijn horloge. Zach kreeg dat vertrouwde statisch-achtige gevoel en zag hoe de wolken buiten zich omdraaiden en weer voor de zon schoven. Het glas met sap dat Zach net had leeggedronken vulde zich weer. De appel waarvan hij de helft had gegeten, werd opeens op magische wijze weer heel. Het digiklokje op de tv-set telde terug en de wijzers van de antieke koekoeksklok bewogen tegen de draairichting in. Boven Zachs hoofd fladderde het uitgesneden houten koekoekje achterstevoren het houten deurtje van de klok binnen, en zo hadden Zach en zijn vader een paar minuten extra om Zachs magie te vinden.

Zach richtte zijn aandacht op een glimmende zilveren zaklamp en pakte die uit de doos alsof hij een vlijmscherp zwaard in handen nam.

‘Dit is ’m,’ zei hij hoopvol. ‘Ik weet het zeker!’

‘Misschien,’ zei meneer King. ‘Probeer maar.’

Zach ademde diep in en klikte de zaklamp aan. Hij liet de lichtstraal over alles in de kamer dwalen en hoopte dat er iets *uitzonderlijks* zou gebeuren. Hij had geen idee waar hij precies op hoopte, maar de zaklamp *moest* gewoon een soort toverkracht bezitten. Dat móést!

Zach klemde hem met allebei zijn handen vast. Hij probeerde al zijn energie buiten zichzelf te richten en ín de zaklamp, want zo hadden zijn ouders hem dat geleerd. Hij zag voor zich hoe de zaklamp als een laserstraal dwars door massieve voorwerpen sneed, en dat hij dan röntgenkrachten had. Hij wilde zo graag dat het lukte, maar het lukte niet. De zaklamp was gewoon maar een zaklamp. Hij gaf licht.

‘Ach ja,’ zei meneer King. ‘Het was het proberen waard.’

‘Nee, wacht!’ Zach greep de zaklamp nog steviger vast; zijn handen begonnen pijn te doen. ‘Nog heel even...’

De lichtstraal van de zaklamp landde op de stofzuiger in de hoek. Die kwam plotseling tot leven. De stofzuiger begon helemaal uit zichzelf door de kamer te zoeven, met lampjes die oplichtten als kattenogen. Zach liet de zaklamp vallen.

